

Så jeg har meget store forhåbninger om, at vi til efteråret vil kunne se et analysearbejde, som faktisk giver håb om, at der også på sygeplejeområdet, på hospitalsområdet og på hele hjemmeplejeområdet kan lægges an til nogle bedre samarbejdslinjer og et bedre samspil mellem personalegrupperne – og dem er der jo nogle af på det her område – ikke så meget for personalegruppernes skyld, men mere af hensyn til de mennesker, der er helt afhængige af, at personalegrupperne rent faktisk fungerer godt i forhold til hinanden.

Jeg sad og undrede mig lidt over, at der ikke på ét eneste punkt i det, fru Jette Gottlieb sagde, var nogen som helst overvejelser om de ældre og de syge og dem, der venter på at blive opereret – slet ikke. Der var alene tale om – hvad kan man sige? – klassekampssynspunktet; der var alene tale om faggruppeargumentation, og det kan man anerkende et langt stykke hen ad vejen, men jeg synes også, at man som politiker bliver nødt til at tænke over, at der faktisk er nogle mennesker i den anden ende, for hvem en optræning af konflikten vil betyde, at deres liv er i farezonen – deres liv, ære og velfærd, sådan tror jeg fru Vibeke Peschardt udtrykte det, og det er jo faktisk også det, der er tale om.

Det er måske nok en lidt ambitiøs opfordring til Enhedslisten, som meget klart kører derudad med klassekampargumenterne og sådan noget: Gør dog en lille overvejelse om alle dem, der sidder og er meget nervøse for ikke at blive behandlet, og alle dem, der er på ventelister, der vokser og vokser, og som er nervøse for, at de ikke når at komme til de undersøgelser, som er nødvendige for, at de så også kan blive opereret! Jeg synes, man som politiker i al stilfærdighed må tillade sig at opfordre til, at den overvejelse må indgå også hos et politisk parti som Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Arbejdsministeren er nødt til at angribe min synsvinkel, når hun ikke kan angribe indholdet i det, jeg siger.

Problemet er jo, at der ikke er tale om, at der er opstået livstruende situationer. Der er ikke tale om, at sygeplejerskerne i deres tilrettelæggelse af deres strejke ikke har taget de hensyn.

Det hensyn, som jeg har talt om og også har talt om i mit indlæg – måske var det ikke helt nemt at høre efter det hele, men jeg var inde på det i mit indlæg – var, at disse problemer på

lang sigt kun kan løses ved, at sygeplejerskerne får bedre arbejdsvilkår. Det løser ikke noget at komme med et indgreb. Det, man mister, er sygeplejerskernes velvilje med hensyn til at samarbejde, og det kan jeg godt forstå, for den har været til stede hele tiden, og nu viser det sig, at man overhovedet ikke værdsætter den velvilje, de har vist ved deres vilje til at tage overarbejde, når det var nødvendigt, deres vilje til at dispensere fra alle mulige forskellige rettinger, som andre mennesker, der arbejder, har. Og alt dette mener jeg altså at man bedst løser ved at give sygeplejerskerne nogle ordentlige vilkår.

Det er min angrebsvinkel, og det er på den måde, jeg mener at vi kan snakke om at der bliver taget hensyn. Det, der sker nu, vil føre til det modsatte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 249: Forslag til lov om fondsmæglerselskaber.
Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 3/5 95).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:
3) Første behandling af lovforslag nr. L 250: Forslag til lov om værdipapirhandel.
Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 3/5 95).

Lovforslagene sattes til forhandling.